

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.9. Papa Francos advocat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

§. IX.

Sæcul. VIII.

A. C. 754.

Papa Francos advocat.

Anast. in
Steph.

Dum hæc in Oriente aguntur, Aistulphus Longobardorum Rex, Romanis, nisi se, urbemque ipsius potestati subjicerent, ultima minitabatur. Ergo Papa populum hortatur, ut Dei misericordiam imploraret, supplicationem quoque publicam imperavit, in qua multæ Reliquiæ deferebantur, & inter alia JESU Christi Imago, quæ cælestis non humani artificis opus esse credebatur. Hanc portabat Papa humeris suis, incedens nudis pedibus, quem sequebatur populus omnis. Cinerem quoque capiti suo plerique asperferant, & miserandum ingemiscebant. Scripta pacis foedera, a Rege Longobardorum violata, cruci, quæ portabatur ante procedentes, affixerant. Singulis Sabbatis Papa ejusmodi supplicationes repetebat.

Tandem Stephanus Papa sentiens, Regis Longobardorum vim nec precibus nec donis, quæ immensi pretii sæpius miserat, arceri posse, cum præterea nullum ab Imperatore speraret auxilium, statuit Antecessorum suorum Gregorii III. & Zachariæ exempla sequi, & ad Francos respicere. Itaque Epistolam ad Regem Pipinum scripsit lamentabili oratione, eamque secreto, cujusdam ho-

P 3 minis

Sæcul. VIII. minis peregrini opera usus, transmisit.
 A. C. 754. Et rursus alia Epistola missa petiit: *Tu ipse Legatis ad me Romam missis manda, ut ad te proficiscar.*

Act. SS. Be. Rex Pipinus dato Responso, quæcun-
to. 4 p. 205. que Pontifex petebat, concessit. Epi-
Coint. an. stolam Regis attulit Droctegandus pri-
753. n. 52. mus Abbas Gorziensis, quem Papa ad Re-
 gem remisit cum Epistola, nihil præter
 grati animi demonstrationem continen-
 te, nam reliqua Droctegandi fidei com-
 miserat, oretenus referenda. Simul Pa-

Ep. I. Steph. pa datis ad omnes Duces Francorum liti-
Carol. 10. teris hortabatur, ut ad auxilium S. Pe-
 tri, quem eorum Defensorem appellabat,
 festinarent, promittens sua ex parte (*)
 remissionem peccatorum, centuplum in
 hoc mundo, & vitam æternam in altero.

Interim Joannes Silentarius cum Le-
 gatis a Papa illo missis, Constantinopoli
 reversus, iterum retulit, quæ Rex Lon-
 gobardorum promiserat, & Imperatoris
 Episto-

(*) Diese Worte: *La remission de leurs pechés, le centuple en ce Monde.* Remissionem peccatorum suorum, centuplum in hoc mundo. hat unser Protestant auf seiner 303. Seite im sechsten Theile gegeben: Und versprach ihnen... eine hundertfältige Vergebung der Sünden und in jener das ewige Leben. Das ist eine grosse Nachlässigkeit, oder eine Verfälschung. Dieses letztere ist glaublicher.

Epistolam, in qua Papæ præcipiebat, ut Regem adiret, atque ex ejus manibus Ravennam, & ceteras illius Ditionis Civitates reposceret. Nihil præterea auxilii Italiæ propemodum oppressæ Imperator mittebat. Ergo Papa ad Aistulphum mittit, qui sibi & suis, ad eum venturis, itineris præsidium militare peterent, & his ab Aistulphi aula redeuntibus, adsunt Regis Pipini Legati, Chrodegangus Episcopus Metensis & Auctarius Dux, quibus mandatum erat, ut Papam, quod ipse postulaverat, ad Dominum suum deducerent.

Sæcul. VIII.
A. C. 754.

Chrodegangus in Hasbagnia, illa ferme Provincia, quæ hodie Brabantia dicitur, natus ex primis Francorum stirpibus, & in Regia Caroli Martelli educatus, officio Referendarii apud hunc Principem fungebatur. Erat juvenis formosus, & etiam linguæ latinæ præter patriam, nimirum Teutonicam, gnarus. Magna charitate pauperes alebat & defendebat. Anno septingentesimo quadragesimo secundo electus est Episcopus Metensis, atque hanc Ecclesiam annis viginti tribus, & mensibus quinque rexit. Aliqua etiam fundavit Monasteria, inter quæ numeratur Gorziense, anno circiter septingentesimo quadragesimo octavo conditum, nobilissimum postea litteratorum seminarium.

Boll.
6. Mart. to. 6.
p. 452.

Sæcul. VIII.

A. C. 754.

Itaque Chrodegangus & Auctarius Romam pervenientes Papam accinctum itineri, quod ad Regem Longobardorum suscipiebat, invenerunt.

§. X.

Papa in Longobardia.

Nec mora, Pontifex Roma excedit die decimo quarto Octobris, Incictione septima, anno septingentesimo quinquagesimo tertio multis Romanis, aliarumque urbium civibus inter largos fletus comitantibus, & a proposito dimovere conantibus; cum viderent, quam magno periculo carissimus Pater, mala etiam affectus valetudine, se exponeret. Ipse in Deo confidebat, & gregem suum S. Petri Patrocinio commendabat. Cum jam non longe a Ticino abesset, misit Rex, qui venientem monerent, ne in conspectum admissus petere auderet, ut Rex Ravennam, Exarchatum, aliasve Imperii Civitates a se vel Antecessoribus suis occupatas restitueret. Respondit Papa nullis comminationibus absterreri se posse, quin peteret. Ubi in Regia fuit, ingentia dona Regi obtulit, instantissime rogans, ut cuique, quod suum erat, restitueret. At Aistulpho id constanter abnuente, cum Legatus Constantinopolitanus idem peteret, juxta Papam nihil obtinuit.

At